

Motion till riksdagen 2013/14:N391

av **Robert Halef (KD)**

Internationell handel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige genom EU-samarbetet bör fortsätta att verka för en mer rättvis och icke-diskriminerande internationell handel.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utnyttja handelsrelationerna för att ytterligare uppmärksamma brister i mänskliga rättigheter och demokrati hos handelspartner i tredjeländ.

Motivering

Utvecklingen i världen har under de tre senaste decennierna i mångt och mycket varit positiv. FN:s millenniemål om halverad världsfattigdom till år 2015 har redan uppnåtts, och flera länder har nu uppnått målet om grundskoleutbildning för alla pojkar och flickor.

Men även om fler människor givits möjlighet till ett drägligare liv, går det inte att luta sig tillbaka. Det finns ingen helhetslösning för att bistå de allra fattigaste länderna att komma i fas med övriga världen. Bistånd är en del men kan inte stå för allt. Vikten av fungerande handel med västerländska länder är ett mycket effektivt sätt att skapa tillväxt. Handel kan vara synnerligen utvecklingsfrämjande, så länge denna är utformad på ett för alla parter rättvist och ändamålsenligt vis.

Samstämmighetspelaren inom Sveriges politik för global utveckling (PGU), som är övergripande också på EU-nivå, är mycket viktig för att svensk handel ska kunna verka utvecklingsfrämjande. Samstämmighetspelaren innebär att samtliga politikområden, såsom handels- och jordbrukspolitik, ska dra åt samma håll och verka till förmån för global utveckling.

Samstämmighetspelaren innebär att Sverige och EU aktivt ska underlätta för fattiga länder att delta i den internationella ekonomin. Vi ska under inga

Fel! Okänt namn på

förhållanden genom vår handelspolitik bidra till att människovärdet kränks. Frihandelsfientliga jordbrukstullar och andra protektionistiska handelspraxis är exempel på politik som missgynnar utvecklingen i världen. Sverige bör därför arbeta för att EU genomför en översyn av jordbrukstullar riktade mot utvecklingsländer som kan tänkas bryta mot EU:s åtaganden enligt samstämmighetspolitiken.

EU idkar i dag handel med många utvecklingsländer främst genom särskilda avtal som ger länderna komparativa handelsfördelar rörande en viss vara eller tjänst, undantaget vapen. Denna form med komparativa handelsfördelar gynnar dock främst medelinkomst kategorin av utvecklingsländer och sällan de minst utvecklade länderna (LDC:er). Nya och riktade åtgärder till de minst utvecklade länderna efterlyses därför. Handelspreferenserna för LDC:er bör finnas kvar, men det behövs också ytterligare smarta insatser som gör att deras utveckling inte bara blir relativ i relation till medelinkomst länderna, utan att de faktiskt också uppnår utveckling i reella termer.

Såväl Sverige som EU har även genom särskilda frihandelsavtal, som i dag i första hand finns med länder som inte faller inom kategorin utvecklingsländer, möjlighet att säkerställa att utvecklingsländer snabbare integreras i den globala världshandeln. I somras började förhandlingarna gällande det handelsavtal som ska gälla mellan EU och USA. Men EU har även sedan tidigare flera frihandelsavtal som täcker in vitt skilda regioner. EU har redan färdigförhandlade frihandelsavtal med Östliga partnerskapet (Moldavien, Georgien, Armenien, Ukraina) samt Singapore. Pågående förhandlingar sker förutom med USA med Japan, Kanada, Indien, Mercosur och Thailand. En lång rad frihandelsavtal är redan ikraft, bland annat med Sydkorea, Peru–Colombia, Centralamerika (Honduras, Nicaragua och Panama), Chile, Mexiko och Sydafrika. Ansatser från EU:s sida sker för att vidareutveckla handelsrelationerna med stora länder som Kina, Ryssland, Japan, Indien och Brasilien.

Genom frihandelsavtal kan man bland annat med förmånligare tullregler bidra till ett mer dynamiskt och mindre diskriminerande handelsutbyte. Dessutom finns stort utrymme att genom sådana avtal driva och trycka på i frågor om demokrati och mänskliga fri- och rättigheter. Detta är i dag en brist i många utvecklingsländer, och är ett av de största hindren för att fattigdom mer effektivt ska kunna bekämpas och utveckling skapas.

Om Sverige och EU fortsätter att verka för en friare, mindre diskriminerande och mer skräddarsydd handelspolitik ökar också möjligheterna för att såväl Sveriges som unionens handelspolitiska intressen bättre tillvaratas.

Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 3 oktober 2013

Robert Halef (KD)